

Hoe gaan de dingen? Mensen vinden elkaar in een ideaal, een duidelijk doel. Ze bouwen een organisatie op om dat doel te verwezenlijken. Die organisatie krijgt meer en meer invloed op maatschappelijk gebied, wordt een factor van betekenis. Deze positie in de samenleving wordt gekoesterd, want het vergroot de kans om politieke beslissingen te sturen. Het voortbestaan van de organisatie is inmiddels zeker even belangrijk geworden als de verwezenlijking van het oorspronkelijke doel. Er wordt gezegd dat de organisatie volwassen is geworden. Je kunt ook zeggen dat het eigenbelang zo groot is dat de organisatie gechanteerd kan worden. Met geld en door mensen die de subsidiekransen bedienen, zoals politici en bestuurders.

Deze variatie op Darwins survival of the fittest is ook goed waarneembaar bij organisaties en ambtelijke afdelingen die zich professioneel bezighouden met de natuur in Nederland. De drang om voort te bestaan versterkt de neiging tot het vinden van schijnoplossingen en compromissen. Terwijl de natuur in ons land nog altijd verder achteruitgaat, hebben de regelaars in Nederland een nieuwe uitvinding omarmd: natuurcompensatie. Een aantrekkelijk idee, bedacht achter een bureau, dat in de praktijk vaak slecht uitvalt. Een voorbeeld: in het IJsselmeer is voor vele miljoenen een vogeleiland aangelegd als compensatie voor een recent verrezen woonwijk. Als een stadsecoloog vaststelt dat dit eiland te dicht bij de kust ligt, waardoor het te makkelijk bereikbaar is voor roofdieren en dus ongeschikt is voor koloniebroeders als visdief en kokmeeuw, dan mag hij niet hardop zeggen dat dit project als mislukt kan worden beschouwd. Zelfs liever niet binnenskamers. Want zijn constatering brengt de geldstroom in gevaar!

Misschien moeten wij ons gelukkig prijzen dat we lid zijn van een bescheiden vereniging, waar belangen zoals die hierboven geschetst worden, minder lijken te spelen. De keerzijde hiervan is natuurlijk dat de invloed van de NMV ook uiterst gering is. Dat werd nog eens bevestigd tijdens de laatst gehouden Floradag die was gewijd aan de mycologische Kroonjuwelen van Nederland.

Een van de sprekers gaf een nogal hilarische opsomming van de pogingen van de NMV om het beleid ten aanzien van de mycologisch uiterst waardevolle Notenlaan bij Zeist te verbeteren. Het beheer over deze laan is de afgelopen veertig jaar in handen geweest bij verschillende instanties. Maar wie er ook benaderd werd en hoe dringend ook werd aangedrongen om tot actie over te gaan, het resultaat was steeds nihil. Op geen van deze brieven is ooit gereageerd!

Misschien moeten we binnen de NMV eens een dag houden om te onderzoeken op welke manier de invloed van onze vereniging vergroot kan worden en hoe de pers beter bespeeld kan worden. En of we dat eigenlijk wel willen. Want hoe gaan de dingen?